

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 241/24
9.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа и судија Здравке Ђурђевић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, адвоката Крста Бобота, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.213/23 од 22.11.2023. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, дана **09. априла 2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.213/23 од 22.11.2023. године само у делу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим **УТВРЂУЈЕ**, и то за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (сто хиљада) динара, за кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези са ставом 2 КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) године, а за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, па га применом члана 60 став 2 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (сто хиљада) динара, док се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног, адвоката Крста Бобота **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.213/23 од 22.11.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање,

ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези са ставом 2 КЗ и кривичним делом фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ. Суд је претходно окривљеном АА утврдио појединачне казне затвора, и то за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од једне године, за кривично дело из члана 322 став 3 у вези са ставом 2 КЗ казну затвора у трајању од две године и за кривично дело из члана 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ казну затвора у трајању од једне године, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године, а на основу члана 348 став 1 у вези са чланом 50 КЗ изрекао новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 348 став 6 КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то пиштоља марке “ФЕГ”, модел АП, фабрички број ..., калибра 7,65 x 17 мм, 22 комада муниције калибра 7,65 мм и једног метка калибра 9 мм.

На основу члана 87 КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то личне карте Босне и Херцеговине, серијског броја ... на име ББ и возачке дозволе Босне и Херцеговине серијског броја ... на име ББ.

На основу члана 264 у вези са чланом 261 и 262 ЗКП окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем по прибављању података о њиховој висини.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног АА огласити кривим и због извршења кривичног дела из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ и изрећи му јединствену казну затвора у дужем трајању и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Крсто Бобот, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са захтевом да он и окривљени буду обавештени о седници већа другостепеног суда и са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и на основу члана 459 ЗКП преиначи првостепену пресуду у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичним санкцијама у складу са жалбеним наводима.

На жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одговор је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Крсто Бобот, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца, а усвоји жалбу браниоца окривљеног и са захтевом да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду у поднеску Ктж бр. 266/24 од 05.03.2024. године ставило је предлог да се усвоји жалба ВЈТ у Београду и преиначи првостепена пресуда тако што ће се окривљени АА огласити кривим за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ и осудити на јединствену казну затвора у дужем трајању, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Крста Бобота, који је изјавио да је његов брањеник спречен да приступи и да повлачи предлог да присуствује седници, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, одговором на жалбу и мишљењем АЈТ, па је по оцени жалбених навода и предлога, одлучио као у изреци.

Бранилац окривљеног је у жалби најпре навео да је изрека пресуде неразумљива и противречна сама себи у погледу изречене кривичне санкције јер је окривљеном претходно утврдио само појединачне казне затвора и изрекао јединствену казну затвора да би затим оптуженом изрекао и новчану казну, на коју повреду је првостепеном суду указано и претходним решењем другостепеног суда Кж1 193/23 од 04.04.2023. године.

Међутим, околност да је првостепени суд погрешно окривљеном најпре утврдио појединачне казне затвора, за учињена кривична дела, потом осудио на јединствену казну затвора и изрекао новчану казну, сама по себи, имајући у виду да је једино за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ прописана новчана казна као споредна, није такве природе да због исте није могуће испитати законитост и правилност пресуде у смислу одредбе члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, при чему је иста и отклоњива, што је другостепени суд учинио.

Оспоравајући утврђено чињенично стање и са тим у вези примену кривичног закона, јавни тужилац је у жалби навео да је првостепени суд погрешно оценио исказ полицијског службеника ВВ, јер из истог произлази да полицијски службеници ВВ и ГГ нису све време надзирали врата стана окривљеног, те суд није могао из њихових изјава утврдити да окривљени није излазио из свог стана и боравио у стану сведока ДД, те да је оружје носио.

Бранилац окривљеног је такође оспорио правилност утврђеног чињеничног стања и у жалби навео да је потврда о привремено одузетим предметима ПС Раковица број КУ 4/18 од 06.01.2018. године у супротности са садржином других писаних доказа, да је сведок ЂЂ на главном претресу дана 30.10.2020. године објаснио да није прегледао кутију након изласка претходног станара из стана, те да није несумњиво утврђено шта је све од оружја и муниције критичном приликом одузето од окривљеног. Поред тога, сматра да простор унутар стамбене зграде представља јавно место у смислу члана 3 став 1 тачка 2 ЗЈРМ и да је погрешно првостепени суд нашао да нема места примени члана 23 Закона о јавном реду и миру, јер су радње и умишљај окривљеног били уперени на ометање службених лица, а не на њихово спречавање да предузму службену радњу.

Оцењујући изнете жалбене наводе, Апелациони суд налази да исти нису основани. Чињенично стање утврђено је правилном оценом изведених доказа, како одбране окривљеног АА, исказа сведока ЂЂ, ВВ, ГГ, ЕЕ, ЖЖ и ДД, тако и изведених писаних доказа, при чему је првостепени суд ценио сваки доказ како појединачно, тако и у вези са осталим доказима. Првостепени суд је након изношења садржине доказа изведених на главном претресу, дао јасну и целовиту оцену истих у погледу свих одлучних чињеница и дао јасне, потпуне и уверљиве разлоге за своју одлуку, које као у свему правилне прихвата и овај суд.

Најпре, правилно је првостепени суд нашао да је окривљени неовлашћено држао предметни пиштољ и муницију, јер одбрана окривљеног да предметни пиштољ и меци нису његови, већ да их је пронашао у спаваћој соби на дну ормана када се уселио у изнајмљени стан, нису од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да окривљени не спори да је знао да се пиштољ и меци налазе у стану, односно у својој одбрани је навео да је дан или два пре предметног догађаја видео пиштољ у спаваћој соби на дну ормана у кутији од патика, као и кесу у којој су се налазили меци која се налазила поред пиштоља, али о томе није обавестио газду стана и пријавио да је наводно пронашао оружје и муницију. Такође, насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца, правилно је првостепени суд нашао да током поступка из свих изведених доказа није на несумњив начин доказано да је окривљени носио предметни пиштољ, будући да исказ сведока ДД није потврђен другим изведеним доказима, при чему чињеница да је окривљени корак или два излазио из стана са пиштољем у руци не представља предузимање радње неовлашћеног ношења оружја, пошто ношење оружја испред врата стана или неколико корака од врата не представља ношење оружја у смислу радњи извршења кривичног дела из члана 348 став 4 КЗ, јер окривљени суштински није носио пиштољ, нити је његов умишљај био уперен на то да га носи.

Такође, правилно је првостепени суд оценио да су полицијски службеници ВВ и ГГ критичном приликом предузимали службену радњу хапшења учиниоца кривичног дела током које је окривљени, када је отворио врата стана, држао пиштољ и супротно њиховом упозорењу и наређењу одбио да одложи пиштољ и пође са њима, већ се вратио у стан, због чега је позвано појачање, до чијег доласка је окривљени повремено излазио из стана држећи пиштољ у руци, из чега произлази да се супроставио обављању службене радње и то претњом да ће употребити ватрено оружје на тај начин што је пиштољ све време држао у руци, повремено уперен ка сведоку ВВ, услед чега службена лица ВВ и ГГ службену радњу коју су у том тренутку предузимали нису могли завршити, већ су окривљеног лишили слободе полицијски службеници САЈ. С обзиром на то да службену радњу нису завршили полицијски службеници који су је отпочели, обављали и током ње били ометени, већ други полицијски службеници који су дошли по позиву полицијских службеника који су спречени да обаве службену радњу у складу са чланом 30 став 3 тачка 4 Закона о полицији, неоснованим се показују жалбени наводи браниоца окривљеног да се ради о кривичном делу из члана 23 Закона о јавном реду и миру, односно о ометању службеног лица у вршењу службене дужности, о чему је првостепени суд у побијаној пресуди дао уверљиве и јасне разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

Цењени су и остали жалбени наводи браниоца окривљеног којима се у суштини износи сопствена оцена изведених доказа и оспорава правна оцена радњи и умишљај

окривљеног, но другостепени суд налази да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је првостепени суд у довољној мери расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, на исто правилно применио кривични закон, а за своје закључке дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичних дела у питању правилно је и потпуно утврђено и на исто је првостепени суд правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви битни елементи кривичних дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези са ставом 2 КЗ и кривичним делом фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом изјављених жалби, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио да је изразио искрено кајање и свест о учињеној грешци, као и да се пред судом држао коректно, а од отежавајућих његову ранију осуђиваност, при чему и за истоврсно кривично дело и кривична дела са елементом насиља.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца указује на то да је првостепени суд преценио значај утврђених олакшавајућих околности на страни окривљеног, а да самим тим утврђеним отежавајућим околностима није дао значај који објективно заслужују. Ово посебно имајући у виду да се увидом у извод из казнене евиденције за окривљеног утврђује се да је раније четири пута осуђиван, између осталог због кривичног дела у вези са оружјем и муницијом из члана 33 став 1 Закона о оружју и муницији, као и због кривичних дела разбојништво из члана 168 став 1 КЗ и убиство из члана 47 став 1 КЗ РС.

Имајући наведено у виду, Апелациони суд у Београду је усвојио жалбу јавног тужиоца и узимајући у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног АА, најпре му утврдио за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (сто хиљада) динара, а за кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322 став 3 у вези са ставом 2 КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) године, те задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, па га применом члана 60 став 2 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (сто хиљада) динара.

Другостепени суд налази да је у конкретном случају овако одмерена јединствена

казна затвора сразмерна друштвеној опасности извршених кривичних дела и личности окривљеног као учиниоца и нужна за остваривање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а нарочито постизања опште и специјалне превенције и изражавања друштвене осуде за кривично дело, јачања морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

На основу свега напред наведеног, применом члана 459 и 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић